

Elim heeft primeur met eerste Jeugdvoedselboswachters van Europa

Tussen de struiken en eetbare planten van het Knabbelbos van Carpe Vitam in Elim kregen vijftien kinderen maandag een bijzondere onderscheiding. Zij vormen de eerste lichting Jeugdvoedselboswachters van Europa.

MIRTHE ANTHONISSE

‘Als ik mocht kiezen blijf ik voor altijd voedselboswachter, maar ik weet niet zeker of dat van mama mag’, vertelt Jafeth (7) al schommelend. Sinds maart dit jaar volgt een clubje kinderen uit groep 5 tot en met 8 een naschools programma van tien lessen. Daarin leren zij op een speelse en praktische manier over verschillende onderwerpen, zoals bodemleven, biodiversiteit en eetbare planten tot het zelf verbouwen van voedsel.

Meer dan een medaille

Tijdens de afsluitende bijeenkomst worden de kinderen één voor één

De medaille-uitreiking in het Knabbelbos van Carpe Vitam in Elim.

FOTO: MIRTHE ANTHONISSE/MEDIAHUIS

naar voren geroepen, bij naam én voedselboswachter-bijnaam. Dewy Mulder, initiatiefnemer van het programma en eigenaresse van Carpe Vitam, reikt vervolgens een onderscheiding uit waarmee zij officieel Jeugdvoedselboswachter werden.

„Yenthe, ook wel Framblij genoemd, mag naar voren komen”, roept Mulder. Even later houdt Yenthe (10) haar medaille trots voor zich uit. „Vandaag hoorde ik voor het eerst dat ik dit kreeg. Ik vond het wel

‘Natuureducatie zou verplichte kost moeten zijn’

cool. Vooral hoe ze de medaille hebben gemaakt”, vertelt ze.

Op de houten medaille staat de titel ‘Jeugdvoedselboswachter’, samen met de drie kernwaarden van

het programma: we geven om elkaar, we geven om de aarde en we geven weg waar we te veel van hebben.

Moestuin groeit door

Voor sommige kinderen blijft de rol niet beperkt tot het voedselbos. Terwijl uitgeblazen paardenbloemen om zijn oren vliegen, vertelt Brent (12) dat hij thuis graag verder gaat. „Thuis heb ik een moestuin gemaakt. Daar groeien al pompoenen,

pepers, aardappelen en aardbeien. Ik wil nog veel meer planten, want het is zo leuk om zelf dingen te laten groeien én te proeven.”

Zijn moeder, Jolien Kramer, ziet dat enthousiasme ook thuis terug. „Hij had een aardappel in de grond gestopt en daar heeft hij een hele emmer aardappels uit kunnen halen. Dat is super, want die hebben we thuis kunnen eten. Het is superinteressant en leuk om dingen van hem te leren.”

Natuureducatie

Ook Mulder vindt het belangrijk dat het niet bij deze tien lessen blijft. „Er is een chronisch tekort aan natuureducatie en kennis over voedsel.”

Volgens haar zouden lessen over natuur en voedsel eigenlijk een vaste plek moeten krijgen binnen het onderwijs. „Natuureducatie zou verplichte kost moeten zijn. Omdat dat helaas niet zo is, is het een buitenschoolse activiteit geworden waarin een normaal curriculum wordt gecombineerd met natuureducatie. We tellen hier bijvoorbeeld vlinders en rekenen met hoeveel we er hebben gezien. Natuur, lezen, schrijven en rekenen kun je prima combineren.”

Dit programma kwam tot stand in samenwerking met basisscholen De Palm en De Vogelvlucht. Ook Bibliotheek Hoogeveen, SWW en het IVN droegen hun steentje bij. Het programma wordt momenteel geëvalueerd. In maart volgend jaar start er een nieuwe editie. Tot die tijd blijft Jafeth zich waarschijnlijk Jeugdvoedselboswachter voelen, al vermoedt zijn moeder dat er later een ander beroep op hem wacht.

TeamNL Moves trapt officieel af bij Roelof van Echten College

MIRTHE ANTHONISSE

HOOGVEEN De aftrap van TeamNL Moves vond woensdag plaats op het Roelof van Echten College (RvEC). De landelijke scholencompetitie voor middelbare scholieren ging dit jaar voor het eerst van start met een officiële opening, waarbij bekende TeamNL-sporters aanwezig waren. Onder hen voormalig RvEC-leerling en BMX'er Manon Veenstra. Waarom is er voor deze nieuwe opzet gekozen en hoe beviel de eerste aftrap?

„Omg, allemaal beroemde mensen”, fluistert een leerling tegen een klasgenoot terwijl ze met tientallen andere leerlingen de aula binnenloopt. De TeamNL-sporters kijken vanaf de zijkant toe hoe er tijdens de openingsmuziek direct wordt meegeklapt en regelmatig gejuich klinkt.

De toon is gezet

Even later barst een echte juichwedstrijd los tussen twee vakken in de zaal. De ene helft juicht namens Manon Veenstra en de andere helft namens atleet Keenan Blake. Al vóór het startsignaal schalt het enthousiasme door de zaal. Na twee rondes en een decibelmetering wordt Veenstra's vak met 106,7 decibel uitgeroepen tot winnaar, waarna opnieuw

Start Team NL Moves op het Roelof van Echten College.

FOTO: GERRIT BOER

luid wordt geapplaudisseerd.

Na een dansoptreden van oudleerling Anne-Roos Jutstra en verhalen van de TeamNL-sporters volgt de officiële aftrap. De hele aula telt af, waarna midden in de zaal op een grote rode knop wordt gedrukt. Lange slierten confetti schieten de lucht in. Terwijl de leerlingen juichen en de confetti uit hun haar halen, haasten ze zich direct naar hun leslokaal.

In het 24-jarige bestaan van de schoolsportcompetitie is er nog nooit een officiële opening gedaan. Volgens de organisatie was het daar dit jaar wel tijd voor. „Met deze opening willen we LO-docenten en leerlingen enthousiasmeren om mee te doen. Uiteindelijk vormt de school het hart van TeamNL Moves”, vertelt projectleider Ruben Beekmans.

Dat voor het Roelof van Echten

College werd gekozen, is geen toeval. „Van alle middelbare scholen vind ik dat het RvEC het meest betrokken is bij TeamNL Moves. De school organiseert regiofinales, levert een bijdrage aan de landelijke finale en heeft ieder jaar veel deelnemers.”

Dat enthousiasme moet ook komen van de clinics die de TeamNL-sporters gedurende de dag verzor-

gen tijdens de gymlessen. Dat lijkt te werken. Tijdens de zitvolleybalclinic van topsporter Sanne Westenberg, doet Lieke (16) uit vwo 5 fanatiek mee. „Ik had nog nooit van zitvolleybal gehoord”, vertelt ze. „Het is leuk voor de afwisseling en je leert weer iets nieuws.” Vooral het verhaal van een paralympische sporter maakt indruk op haar. „Je vergeet soms hoe vanzelfsprekend lopen is, totdat je ziet hoeveel energie dat iemand met twee kunstbenen kost.”

Winst zit niet alleen in medailles

Tijdens TeamNL Moves, voorheen Olympic Moves, kunnen deelnemers kiezen uit achttien verschillende sporten. Er doen jaarlijks ruim 36.000 leerlingen mee. Zo'n 6.000 van hen plaatsen zich voor de landelijke finale in Papendal. Volgens Veenstra draait het om meer dan alleen winnen. „Ik hoop echt dat ze zien dat sport zoveel meer is. Het geeft kansen om jezelf te ontwikkelen, de wereld te zien en veel te leren.”

Die gedachten sluiten aan bij de kernwaarden van TeamNL Moves: inzet, lef en support. Veenstra moedigt leerlingen dan ook aan om kansen te grijpen. „Ga ervoor, honderd procent. Zelfs als het niet wordt wat je uiteindelijk had gehoopt, is alles wat je onderweg meekrijgt al winst.”